

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1466417/2

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב אברהם שינדלר, הרב מימון נהרי, הרב יצחק אושינסקי

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד שירלי בן שטרית)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד ליאת חן ציוני)

הנדון: דחיית ערעור בעניין מזונות ילדים שחלק מהם נמצאים בפנימייה

לפנינו ערעור האם (להלן המערערת) על החלטת בית הדין האזורי תל אביב מיום י"ד באייר תשפ"ד (22/5/24) שעניינה פסיקת מזונות ארבעת הקטינים כולל מדור בסך כולל של 3,800 ₪ לחודש.

בית הדין שמע באורך רוח את טענות ומענות הצדדים וב"כ, ועיין בחומר שבתיקים הכולל כתבי תביעה פרוטוקולים והחלטות בית הדין וכן סיכומי הצדדים, כתב הערעור וכתב התשובה.

מן המקובץ עולה כדלהלן:

בשנת תש"ע נישאו הצדדים ז"ז כדמו"י. נולדו להם ארבעה ילדים משותפים קטינים, האחת קטינה כבת 14, בן כבן 12, בת כבת עשר ובן כבן חמש.

הבן והבת הגדולים נמצאים בפנימייה ב... , ואילו שני הקטנים מתגוררים עם המערערת.

בשנת תשפ"א פתחה המערערת תיק תביעה לגירושין, ובכרוך לו תביעות למשמורת הסדרי שהות, מזונות ילדים, כתובה וחלוקת רכוש.

בשנת תשפ"ב התגרשו הצדדים לאחר שחתמו על הסכם שניתן לו תוקף של פסק דין.

בבעלות הצדדים היתה דירה שנמכרה לצד ג' ותמורתה חולקה בהתאם להסכמתם.

האיש (להלן המשיב) קיבל מהתמורה סך 400,000 ₪ והמערערת קיבלה סכום גבוה יותר אולם העבירה להוריה חלק מהסכום.

הצדדים התגוררו בא'.

התקיימו מספר דיונים בבית הדין ולאחריהם נפסקו מזונות ארבעה הקטינים.

עד כאן תקציר עובדתי הרלוונטי למתן הכרעתנו.

טענות מרכזיות של המערערת

שגה בית הדין שלא פירט מחציות הוצאות הקטינים, וכן לא קבע פסיקת מזונות לארבעת הקטינים, בהתייחס למקרה ספציפי זה שבו ארבעת הקטינים שהו אצלה החל מחודש

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אוקטובר 2021 ועד לחודש יוני 2022 בסה"כ שמונה חדשים, שהיא כלכלה אותם לבדה ללא השתתפות מצד המשיב.

בית הדין לא התחשב בכך שהמשיב עובד בעבודות נוספות ומשתכר יותר מסך 8,000 ₪ לחודש שהוא מצהיר.

שגה בית הדין שלא קבע לשני הקטינים שנמצאים בפנימיות סכום מזונות בסך 500 ₪ לחודש לכל אחד מהם כפי שחייב בעבר.

עוד טוענת כי היא משלמת ביגוד, הוצאות שיניים ועוד לבדה.

עוד טוענת כי אין התייחסות לחובת המדור של המשיב, שכן גם ילדים השוהים בפנימייה באים לבית המערערת בשבתות ובחופשות. לטענתה עלות שכר דירה שלה מגיעה לסך 6,000 ₪ לחודש.

לסיכום: האישה עותרת לביטולה של החלטה זו.

תגובות מרכזיות של המשיב

טוען כי בית הדין התייחס למזונות הקטינים, כאשר הוא מקזז שני קטינים שאינם נמצאים אצל המערערת כבר כשבעה חדשים.

מציג בפני בית הדין מסמך מעו"ס בצירוף המלצת שרותי הרווחה ביישוב א', הפונה לבית המשפט לאשר מינוי אפטרופוס לדין לקטינים הנמצאים אצל המערערת, ובהסמכת המערערת מבקשת להכריז עליהם כקטינים נזקקים. הוצאת הקטינה נ', הבת השלישית, למסגרת חוץ ביתית נפרדת מאחותה הגדולה ש', ולכן י' מתבקש צו השגחה של הקהילה. לטענתו מסמך זה מעקר את הערעור ומאיין אותו כליל שכן יש להפחית עוד מהמזונות.

טוען כי שני הילדים הגדולים הנמצאים בפנימייה מקבלים הכל מהפנימייה, ואינם זקוקים כלל לתוספת, כך שפסיקת הדין התחשבה במערערת.

עוד טוען כי המערערת מתגוררת בבית הוריה, וכן קיבלה סכום הגון של למעלה ממיליון ₪ מתמורת הדירה כך שאין לחייבו במדור, מה גם שלדבריו שני הילדים הנמצאים בפנימייה אינם באים בחופשות למערערת למעלה משבעה חדשים, וגם לפני כן היו באים אחת לשבועיים לשבתות וגם זה תוך חלוקה שווה.

עוד טוען, כי המערערת מקבלת קצבת ביטוח על ארבעת הקטינים בסך של כאלף ₪ לחודש וכן מקבלת סיוע בתחילת כל שנה בסך של 1,300 ₪ לרכישת מצרכים לבית הספר, דבר שאינו מגיע לה כלל על שני הגדולים.

לסיכום: דורש לדחות את הערעור.

עמדת בית הדין

לאחר העיון בחומר שבתיקים ושמיעת עמדות הצדדים עמדת בית הדין שיש לדחות את הערעור.

נימוקים

זכינו ומלאכתנו נעשתה ע"י בית הדין האזורי עצמו, שקיים דיון מקיף בו נחקרו הצדדים על הכנסותיהם, המציאו סיכומים לתביעה, ולאחר מכן הוציאו החלטה מושכלת ומפורטת נשואת הערעור.

איננו מוצאים צורך להשיב לגופם של טענות המערערת, שלא טרחה לפרט במה טעה בית הדין כאשר הוציא החלטה כה מפורטת מנומקת ומבוססת. להלן ציטוט מהחלטה (ההדגשות לא במקור):

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

נתוני ההשתכרות של הצדדים:

האם עובדת כחשבת בשכר 9,800 ₪, היא גם פתחה עסק פרטי שבפועל לא הרוויח.

האב עובדת בחברה בשכר 8,000 ₪, נטו ולדעתה יש לו עבודות נוספות לא מוצהרות.

שני ילדים נמצאים כרגע בפנימייה. השנים האחרים בבית האם.

הילדים שבפנימייה מגיעים לאם בדרך כלל כמעט שבת בחודש, החל מלפני שלושה חודשים.

הילדים נ' וי' נמצאים אצל האם והאב אף הודיע על הפסקת ההסדרים המעטים איתו לאחר הדיון בבית הדין.

האם דורשת תשלומי מדור בנוסף למוזנות של 3,000 ₪. זאת על בסיס שכירות דירה ב-6,000 ₪.

לדבריה גובה המדור אינו תלוי בזמני השהות של הילדים, וגם אלו שבפנימייה זקוקים לבית ועל כן היא תובעת חלק יחסי שלהם במדור.

היא גם דורשת הגדלת המוזנות של הילדים שיעמדו סך הכל על 4,000 ₪.

וכן מפרטת תביעות שונות על העבר כולל השלמת הוצאות חינוך ובריאות.

טענות האב

האב מעדכן שיש לו תביעות בעניין המשמורת.

לאב אין חובות עבר הוא שילם הכל בהוצל"פ ומלבד זאת כבר ניתנה החלטה ברורה בעניין המחציות, רפואיות לפי המלצת רופא, וחינוכיות לפי המלצת בית הספר.

האשה מצידה לא מקוזזת את מענק ביטוח לאומי שניתן לה עבור הוצאות חינוך.

כמו כן בהסכם שנחתם ב-7/12/22 נקבע, שכל החובות הוסדרו והחויב מתחיל מה-2/22, כך שאין להעלות תביעות קודם לכך.

בכל מקרה כל עניין זה שייך לטיפול ההוצל"פ, ואינו עניין לפסק דין דגן.

לעניין הכנסות האב הוא מציג תלושי שכר על 6,500 ₪ לחודש, וכן פירוט כרטיסי אשראי שלו.

מאידך, בעניין הכנסות האשה הוא טוען שהאשה מסתירה מידע, שכן יש הרבה שורות מחוקות בחשבונות ובכרטיסי האשראי וכן ידוע לאיש שהאשה טסה לחו"ל לחופשה וגם מפירוט האשראי שלה עולה היא מוציאה כסף רב על מסעדות וסדנאות, סך הכל כ-10,000 ₪ בחודש באמצעות האשראי, דבר שאינו תואם את הכנסותיה המוצהרות.

בנוסף, יש לאשה סכום כסף גדול אותו קיבלה ממכירת דירת הצדדים. הוריה קיבלו חלק מהסכום, וברור לאב שמדובר בקנוניה ולמעשה כל הכסף נותר אצל האם.

האב מצידו קיבל רק 400,000 ₪ מהכספים וגם אותם הוא העביר לתשלום לעורכי דין.

במהלך מכירת הדירה האם אף הציעה הצעה של 4,250,000 ₪ כך שיש לה כספים רבים.

גם כיום היא משתמשת בחדר אחד בדירתה לצורך משרד.

לנוכח פערי ההכנסות והסכום שהאם יצאה אתו מהנישואין העומד על לפחות מיליון ₪, בית הדין קבע שהאב ישלם מוזנות בלבד וללא מדור.

כך שהסכום שנקבע לה 1,000 ₪ לכל ילד ו-500 ₪ לילדים שנמצאים בפנימייה הוא מכובד ומספק לכל הדעות.

לגבי זמני השהות. ש' ומ' בפנימייה, כל צרכיהם משולמים על ידי המדינה, ויוצאים לשבתות אצל ההורים, כל שבת שניה כאשר הם פעם אצל האב ופעם אצל האם. לטענתו בשבת אצל האב הם מיום חמישי עד ראשון ואצל האם פחות זמן.

האב גם מבקר אותם באופן קבוע ויותר מאשר האם.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

האם ממשיכה לקבל עבורם קצבת ילדים וקצבת חינוך.

על כן האב דורש הפחתת מזונות לגמרי בעניינם.

ל' ונ' הסדרי שהות עם האב החל מ-10/23 בהיקף של חלוקה שווה. האב כעת בתביעה להגדיל אותם.

דיון והכרעה

ראשית נציין להחלטות קודמות של בית הדין.

בהחלטת הרה"ג ישראל שחזר מיום י"ט בתמוז התשפ"א (29/06/2021) נקבע:

בפנינו תביעת האשה למזונות ארבעת הילדים.

שנים קטני קטנים ולכל הדעות האב חייב במזונותיהם, ושנים בגילאי 4-8, שהחיוב הוא מדין צדקה.

באת כח האב טוענת שיש לתת סמכות לבית המשפט לענייני משפחה יחד עם תביעת הרכוש ומשמורת הילדים.

באת כח האשה טוענת כי הסמכות היא לבית דין זה, לדבריה עד כה לא נפתח תיק בבית המשפט.

משכך קובע בית הדין כי הסמכות במזונות הילדים נתונה לבית דין זה.

האשה משתכרת בעין יפה כרואת חשבון ומרוויחה לדבריה עשרת אלפים ₪ לחודש.

האב טוען שבגלל ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו הוא אינו יכול לעבוד ומקבל מביטוח לאומי 1,600 ₪ לחודש בלבד.

לאור האמור, בית הדין מחייב את האב לשלם לאשה אלף ₪ לחודש לכל אחד משני הילדים הקטינים החל מתאריך פתילת התיק: מאי 2021.

באשר לשני הילדים הגדולים שחיובם מדין צדקה, יש לקחת בחשבון את הנתונים העכשוויים שהאב משתכרת בעין יפה, והאב כיום לא עובד, ולכן יש לחייב את האב במחצית דהיינו 500 ₪ לחודש החל מחודש מאי 2021.

בסך הכל: על האב לשלם לאשה עבור מזונות ארבעת הילדים שלושת אלפים ₪ לחודש החל מחודש מאי 2021.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שוב ניתנה החלטה בהרכב הדיינים: הרה"ג זבדיה כהן, דניאל כ"ץ ואברהם דב זרביב שליט"א
מיום י"ג בכסלו התשפ"ג (07/12/2022):

בפני בית הדין תביעת מזונות ילדים והפתחת מזונות ילדים.

בהחלטת בית הדין מתאריך 29/06 נקבע כי האב ישלם עבור שני קטיני קטינים 1000 ₪ לחודש לילד ועבור 2 הילדים הקטנים 500 ₪ לחודש לילד ובסה"כ 3,000 ₪ לחודש. בהסכם שהגיעו אליו הצדדים ביום 08/05/2022 נקבע כי כנגד חובות העבר עד לחודש 02/22 ישלם האב 32,500 ₪.

בית הדין מחייב את האב במחציות של חינוך ובריאות בכפוף לקבלות החל מחודש 02/22.

נוכח הסתירות שבין הצדדים לגבי זמני השהות של הילדים אצל האם, בית הדין קובע מועד לדיון הוכחות ליום 01/03/2023 בשעה 09:30.

עד למועד הדיון הנ"ל החלטת בית הדין בעניין מזונות הקטינים מיום י"ט בתמוז תשפ"א הינה בתוקף.

הדיון שנקבע נדחה ולבסוף התקיים בלא הרכב מלא עקב המלחמה, וניתנה החלטה על ידי הראב"ד מיום י"ג בכסלו התשפ"ד (26/11/2023):

בהחלטות בית הדין מיום 29.06.22 ומיום 07.12.22 נקבע כי האב ישלם מזונות ילדים עבור שני קטיני קטינים סכום של 1,000 ₪ לחודש ועבור שני הקטינים שבפנימייה סכום של 500 ₪ לחודש, ונקבע כי האב ישלם מחציות של חינוך ובריאות החל מחודש 02/22.

הדיון היום בקשה ב"כ האם להגדיל את מזונות הקטינים, ולחייב את האב במחציות חינוך ובריאות שלא שולמו, ב"כ האב טען כי הילדים בפנימייה ללא שום עלות והאב משתכרת יותר מהאב, וכי מחציות חינוך ובריאות שולמו, וככל שיוכח שלא שולם הוא מתחייב לשלם זאת לאלתר.

בית הדין קובע כי לאור הנתונים שבפניו אין מקום בשלב זה לשינוי בקביעת מזונות הילדים כפי שנקבעו בהחלטות קודמות, כך שהאב ימשיך לשלם סכום של 3,000 ₪ לחודש עבור מזונות הקטינים, וזאת בכל חודש לועזי עד לעשירי בחודש.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"כ האישה תגיש לבית הדין בכתב תוך שבעה ימים את הוצאות החינוך ובריאות שלטענתה לא שולמו ע"י האב החל מחודש 02/22 בצירוף אסמכתאות וקבלות, בית הדין יעביר זאת תגובת ב"כ האב, לאחר מיכן תינתן החלטה בהתאם לחומר שהוגש.

האם הגישה ערעור על ההחלטה, ובית הדין הגדול קבע שיש לקיים דיון בהרכב מלא ולתת החלטה בהתאם.

לאחר הדיון בהרכב מלא ניתנה החלטה ניתן ביום כ"ג באדר ב' התשפ"ד (02/04/2024):

בדיון היום שמע בית הדין את טענות הצדדים ובאי כוחם בעניין מזונות הקטינים מדור ומחציות חינוך ובריאות. בית הדין מורה על שלב הסיכומים.

ב"כ התובעת תגיש סיכומים בצירוף מסמכים עד ליום 12/04/24 לאחר מכן יגישו באי כוח הנתבע סיכומים עד ליום 25/04/24 עם מסמכים, ובית הדין ייתן פסק דין.

בית הדין מגדיר הוצאות חינוך הם על פי המלצות בית הספר בלבד, והוצאות רפואיות על פי המלצת רופא הילדים.

כעת ניגש לניתוח טענות הצדדים.

האם מבקשת להגדיל את גובה המזונות של שני הילדים שנמצאים במשמורתה, ל-1,500 ש"ח, וכן להוסיף דמי מדור כאשר דמי השכירות שלה עומדים על 6,000 ש"ח.

האב טוען שדמי המזונות הם מכובדים וסבירים ביחס לצורכי הילדים והכנסות ההורים, ולגבי המדור האם והוריה קיבלו סכום משמעותי ממכירת דירת הצדדים ועל כן אין הצדקה לתשלום מדור.

נבחן את הנתונים.

ראשית לעניין המשמורת שני הילדים הקטינים יותר נמצאים באופן מלא אצל האם, עם הסדרים מסוימים לאב.

שני ילדים נמצאים בפנימייה ויש להם הסדרים אצל שני ההורים בסופי שבוע.

לעניין הכנסות הצדדים הונחו תלושי שכר של האם העומדים על כ-10,000 ש"ח. היא גם בעלת עסק פרטי שלטענה אינו מרוויח ומציגה דו"ח הפסד לעסק שלה בשנת 2022.

הכנסות האב לפי התלושים עומדות על כ-7,500 ש"ח לחודש. האב נישא מחדש ומציג חוזה שכירות של דירה 5,300 ש"ח לחודש.

לשני הצדדים טענות הדדיות על הכנסות נוספות מוצהרות ושאינן מוצהרות, האיש טוען שלאישה הכנסות נוספות מהעסק, ולמעשה לא הוצג בפנינו דו"ח עדכני לאחר 2022.

האשה טוענת שהאיש נותן שיעורים פרטיים ומלמד וגם בחיי הנישואין איתה היה עוסק בעבודות נוספות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

טענות אלו אינן מוכחות, אך על פניו מסתברות שכן לאיש יש שכירות דירה ומזונות שרק שניהם יחד כבר עולים על משכורתו וזאת מלבד הוצאות נוספות למחייתו, וגם לאשה יש היקף הוצאות גבוה מעבר לשכרה.

לעניין המדור טענת האיש שהאשה קיבלה יחד עם הוריה סכום גבוה מדירת הצדדים שנמכרה ואילו קיבל רק 400,000 ₪ שלדבריו כבר התכלו בהוצאות משפט.

מעיון בהחלטות בית המשפט עולה שהסכומים של הדירה חולקו בשווה בין הצדדים למעט סכום שהועבר להורי האשה וכן למעט סכומים שהאיש נדרש להעביר לאשה על בסיס דו"ח האקטואר.

כלומר האשה קיבלה סכום גבוה יותר אבל זאת מחמת העובדה שבכך חולקו גם כספים נוספים שלא קשורים לדירה.

הכספים שהוחזרו להורי האשה אינם שייכים לעניין.

על פניו במקרה דגן האשה אינה בעלים על דירה כעת ולכל הדעות במצב כזה אין כל מניעה שהאיש ישתתף במדור בהיקף מסוים.

ניגש אפוא לקביעת הסכומים.

בקביעת גובה המזונות של שני הילדים הקטנים, בית הדין בעבר העריך זאת ב-1,000 ₪, האם מבקשת להגדיל ל-1,500 ₪ לילד והאב ביקש להקטין את הסכום.

לעניין זה נראה שהקביעה של 1,000 ₪ היא אכן במידרג נמוך, אבל כבר קבענו במספר פסקי דין שקביעת המזונות נעשית גם בהתחשבות בגובה ההכנסות של האב, במקרה זה אין מדובר באדם בעל הכנסות גבוהות, ובעל מקצוע מכניס, וגם אם יש בידו הכנסות נוספות מעבר למוצאה לא מדובר בהכנסות בהיקפים יוצאי דופן כי אם שיעורים פרטיים תורניים וכדומה. על כן נראה שהמזונות שנקבעו הם סבירים.

לעניין גובה המזונות של הילדים בפנימייה, וכן המדור לכל הילדים נראה שיש לדון בכל נושא זה בחדא מחתא והדברים קשורים זה בזה.

הילדים בפנימייה מקבלים כל צרכיהם ממדינת ישראל, ונמצאים אצל האב והאם בזמנים שווים וקצרים למדי (סוף שבוע פעם בחודש לכל אחד מהם). בית הדין קבע בעבר סכום 500 ₪ לילד למרות היותם בפנימייה אך לנוכח העובדה שכיום הילדים יוצאים גם אל האב הרי שזמני השהות אצל האם אף קטנו משהיו בעבר. בנוסף נראה שגם הסכום שנקבע קודם כלל בתוכו מרכיב מסוים של מדור שזו למעשה עיקר ההוצאה על הילדים שחיים למעשה על חשבון המדינה באופן מלא.

מאידך צודקת האם שיש צורך במדור לילדים ואפילו על פגישה קצרה אך נראה שבמקרה כזה אין להעריך את המדור על בסיס חמישים אחוזים כי אם על בסיס של ארבעים אחוזים שכן ברגע שיש כבר מדור לשני הילדים, גם השניים האחרים יכולים ליהנות ממדור זה בהגעה הקצרה שלהם לבית.

וכן נראה שאין הצדקה להעמיד את המדור על שכירות של 6,000 ₪ ודי בשכירות דירה בגובה 4,500 ₪. האם בחרה במדור יוקרתי יותר אך האב אינו חייב בכך.

לסיכום יש להעמיד את המדור על 1,800 ₪ ובכך כלול גם הוצאות שני הילדים שבפנימייה.

לגבי זמן החלת החיוב, נראה שאין מקום לחיוב רטרואקטיבי לאורך כל התקופה כי אם ממועד הדיון שנקבע להוכחות ולצורך הקלת החישוב נאחר זאת בכמה ימים ונקבע את התאריך 1/12/23.

מסקנה:

המזונות נקבעים בסכום של 3,800 ₪.

החיוב נקבע מיום 1/12/23.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לעניין הוצאות החינוך והרפואה ההחלטה הקודמת עומדת בתוקפה: בית הדין מגדיר הוצאות חינוך הם על פי המלצות בית הספר בלבד, והוצאות רפואיות על פי המלצת רופא הילדים. על ההוצל"פ לפעול בהתאם להחלטה.

אכן עבודה נפלאה ומקיפה של בית הדין האזורי, פירוט טענות הצדדים, בדיקת השתכרותם וקביעת מזונות שונה בין הקטינים הנמצאים בפנימייה לבין הנמצאים אצל המעוררת.

במהלך הדיון התברר שאין חולק ששני הגדולים לא היו בבית המעוררת מזה כחצי שנה, מה שאומר שכבר חודשיים לאחר מתן ההחלטה נשואת הערעור שני הגדולים כלל לא שהו אצלה לא בחופשות ולא בשבתות, כך שאם המעוררת הייתה כנה עם עצמה, היה עליה לבקש מבית הדין למחוק את הערעור שכן ההחלטה נשואת הערעור לקחה בחשבון חיוב מזונות גם לשני הגדולים הנמצאים בפנימייה, ומה לה להלין ולערעור על ההחלטה המטיבה עמה.

יתירה מזו, התברר כי מלפני יומיים יש המלצה המוסכמת גם על המעוררת לפיה הבת נ' הקטינה תצא מהבית ותעבור להתגורר במסגרת אחרת, וממתינים להחלטת בית משפט. במצב זה היה לה הזדמנות נוספת לבקש את ביטול הדיון, לאור העובדות החדשות הללו שהשתנו מאז מתן ההחלטה נשואת הערעור.

אולם המעוררת דחתה בקשה לביטול הדיון עקב העובדה ששני הקטינים הנמצאים במשמורתה עשוי להשתנות מצבם, ואם כן אין בסיס לערעור.

עוד נציין, שילדים השוהים בפנימייה ומקבלים מזונות וביגוד אין לחייב את האב במזונותיהם. וזאת, על פי כללי ההלכה שנפסקו בשו"ע אבן העזר סימן ע"א שאם יש מי שמכלכל את הקטינים האב פטור מלזון אותם, וכן פסקו במספר פדרי"ם. וראה על כך בהרחבה בפד"ר כרך ז' עמודים 137-157, שבמסקנה יוצא שאין חולק שכאשר הילדים נמצאים בתנאי פנימייה הכוללת מזון מדור וביגוד, אין על האב חובה לזונם. ואכמ"ל.

לפי זה, החלטת בית הדין נשואת הערעור יש לה בסיס הלכתי בעניין שני הקטינים הנמצאים בפנימייה, ולשני הקטינים שנותרו על פי ההחלטה המעוררת מקבלת עליהם 4,000 ₪ לחודש, סכום מכובד.

לאומר לעיל, ההחלטה ניתנה כאשר שני הקטינים הגדולים היו באים בחופשות וכל שבת שנייה אליה, אבל כבר כחצי שנה אין חולק שהם לא באים אליה, ומנין לה העוז לדרוש דיון בערעור שהגישה לפני כשבעה חדשים.

עוד נציין, שגם המעוררת דרשה בדיון סך 4,000 ₪ לחודש ואילו המשיב הסכים בדיון לסך 3,800 ₪ לחודש, כך שלא ברור על מה ולמה באו הצדדים לערעור.

גם אם נניח שהמעוררת באה לדרוש השתתפות במדור, כבר נימק בית הדין את החלטתו בעניין המדור היטב וקבע שסכום שכר דירה שכזה גבוה יחסית לשני קטינים עם ארבעה חדרים, שלטענת המשיב חדר אחד משמש כמשרד למעוררת לצרכי עבודתה.

נצטט קטע מדבריה בפרוטוקול הדיון מיום כ"ג אדר ב' תשפ"ד (02/04/2024) שורות 81-83:

ביה"ד: את רוצה 1000 ₪ לכל ילד?

ב"כ התובעת: לא. אני סבורה שהקטני קטינים, במינימום 1500 ₪ לכל ילד, ואלו שבפנימייה 500 ₪ לכל ילד.

עד כאן.

כלומר המעוררת עצמה לא דורשת יותר מסך 4,000 ₪ לחודש בעבור ארבעת הקטינים כאשר בית הדין פוסק 3,800 ₪ לחודש ובהמשך הפרוטוקול בקשה גם מחציות מכל ההוצאות.

באשר לטענתה על חיוב במחציות, הרי בית הדין קבע במסקנתו וכן בהחלטות קודמות כדלהלן:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לעניין הוצאות החינוך והרפואה ההחלטה הקודמת עומדת בתוקפה: בית הדין מגדיר הוצאות חינוך הם על פי המלצות בית הספר בלבד, והוצאות רפואיות על פי המלצת רופא הילדים. על ההוצל"פ לפעול בהתאם להחלטה.

עד כאן.

קביעה הגיונית למצב בו יש בין הצדדים ריבים על דבר שהבא להוציא ממון עליו הראיה, כך קבעו גם חז"ל בהגיונם.

מן הראוי היה לחייב את המערערת בהוצאות משפט על הערעור שהגישה ללא כל עילה הלכתית, ומבוסס אך ורק על טענותיה ללא ראיות.

למרות זאת, לאחר שיקול הדעת, בית הדין יסתפק בהערה זו על מנת שהצדדים ישכילו להפסיק את המאבקים שביניהם שבמשך כארבע שנים ללא הפוגה, באשר המאבקים הללו פוגעים פגיעה ישירה בילדיהם, ולא פלא שיש עתה הסכמה להוציא גם את הקטינה השלישית מבית המערערת, דבר שאינו שכיח ובא ללמד על גודל האחריות ההורית שעל הצדדים לקחת על עצמם מעתה והלאה, ובא לציון גואל.

מסקנה

לאור האמור פוסק בית הדין:

הערעור נדחה בהיעדר עילה הלכתית מוצדקת להתערב בנימוקי החלטת בית הדין המבוססים היטב על הנתונים העובדתיים שהונחו לפניו.

אין צו להוצאות, ועל המזכירות להשיב את כספי הערבות למערערת בהתאם לנהלים.

בית הדין מורה על סגירת התיק.

ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ב בטבת התשפ"ה (22/01/2025).

הרב יצחק אושינסקי

הרב מימון נהרי

הרב אברהם שינדלר

מסמך זה עלול להכיל שינויי עריכה והגהה